

זמני השבת בפינסק:

הדלקת נרות: 17:58

מנחה ע"ש: 18:00

שחרית: 9:15

מנחה: 17:50

יציאת השבת: 19:18

בס"ד, י"ז אדר ה'תשס"ט, ערש"ק פרשת כי תשא - גיליון מס' 27

השבת בפינסק

יוצא לאור ע"י תלמידי ישיבת "פאר ישראל" פינסק, בלרוס

חדש בפינסק

- בליל פורים נערך הקונצרט של הקהילה היהודית בפינסק. המגילה נקראה ברב עם ע"י הרה"ג משה פימה שליט"א - רב העיר פינסק, באזני כ-500 איש ברחבי בלרוס.
- לאחר קריאת המגילה עלו בזה אחר זה על הבמה תלמידי בית הספר "בית אהרן - בנינים", מורי בית הספר, אברכי ותלמידי ישיבת "פאר ישראל" ושימחו את הקהל.
- בסיום הקונצרט התקיים בבית הכנסת שמחת השבע ברכות האחרון לחתן והכלה אברהם ורבקה קראל נ"י בשילוב עם שמחת פורים.
- ביום הפורים התקיימו מסיבות פורים בבתי הספר "בית אהרן" בשילוב מופעים והצגות.
- ביום חמישי הציגו תלמידות "בית אהרן - בנות" לנשות יהודי פינסק מופע מרגש "תומה לשתי אמהות". הביצוע היה מוצלח ביותר וסוחט דמעות. ברכות למדריכה המסורה ליבא רחל פלאם תחי' על הארגון וההכנות.
- תודות לכל מי שטרח בימי הפורים ופשט את ידו ברחבי תבל למען קהילת פינסק. ישלם לכם ה' את שכרכם מן השמים בכפל כפליים.

פניני הפרשה

אך את שבתותי תשמרו כי אות היא ביני וביניכם לדרתכם לדעת כי אני ה' מקדשכם. (לא, יג)

ולהלן (יז) כתיב "ביני ובין בני ישראל אות הוא לעלם", דמשמעותו שהשבת היא אות לעולם, ולעולם היינו לעולמי עולמים ואף לימות המשיח, וצ"ב שכאן מבואר דהשבת היא אות רק לדורותיכם, שמובנו הוא לדור דור אבל לא לימות המשיח. וכן מדויק בדברי המכילתא דדייק על הפסוק אות היא לעולם דאין השבת בטילה לעולם, ולא מצינו שדייק כן בהאי קרא דכתיב לדורותיכם, ויש להבין חילוק הדבר.

והנראה, דבשבת נאמרו בה שני דברים, א' שהיא זכר למעשה בראשית, ב' שהיא זכר ליציאת מצרים, וכפי הנאמר בלוחות הראשונות ששבת היא זכרון למעשה בראשית, ואילו בלוחות השניות כתוב וזכרת כי עבד היית במצרים, ובקידוש השבת מזכירים אנו שני הדברים גם יחד.

ולפ"ז י"ל דאף האות שבשבת נאמרו בו שני ענינים, דישנם שני אותות, האחד כנגד מעשה בראשית והשני כנגד יציאת מצרים, וביאר הגרי"ז דהאות לזכר מעשה בראשית כולל אף את המועדים כדכתיב אך את שבתותי תשמרו, ובעירובין (צו, א) פרש"י שבתות וימים טובים הן עצמן אות בין הקב"ה וישראל כדכתיב אות היא ביני וביניכם, ומדכתיב שבתותי בלשון רבים הרי שכלל בכך אף את המועדים שנקראו שבת כדאיתא במס' שבועות (ט, ב) יעו"ש.

והמועדים בעיקרם הינם אות וזכרון ליציאת מצרים, ולכן האות הראשון הנאמר בקרא הינו זכר ליציאת מצרים שזהו היסוד לבחירת ישראל כעם, ובו נכללו כל המועדות שאף הם זכר ליציאת מצרים, אולם האות השני הוא זכרון למעשה בראשית, כדכתיב כי ששת ימים עשה ה' וכו', לכן כתיב שבת בלשון יחיד כיון שמדובר בשבת בראשית ולא ביתר המועדים.

ובזה יבואר, דבקרא דידן שהוא אות לזכר שבתות ומועדים כתיב לדורותיכם, כיון דאות זה שהוא זכר למעשה בראשית קיים לעולם ולא יתבטל, אולם האות השני שהוא זכר ליציאת מצרים יתבטל לעתיד לבא, דקיי"ל כרבנן בברכות (יב, א) דלא מזכירים יציאת מצרים לעתיד לבא, ומה"ט לא מנאה הרמב"ם במנין המצוות דהוא מצוה לשעה, כיון שיתבטלו זכירת יציאת מצרים לעתיד לבא.

ולכן מבוארת דרשת המכילתא דאין השבת בטילה לעולם כדכתיב אות היא לעולם, דרק אות זה שהשבת היא זכר למעשה בראשית לא יתבטל לעולם, אולם מה שהשבת היא אות זכר ליציאת מצרים זהו רק לדורותיכם ולא לעתיד לבא כמבואר.

(נחלת בנימין)

העלון מוקדש לרפואת ר' ראובן בן טובה גיטל

hashabatbepinsk@gmail.com

סיפור לשבת

"פורים שמח! פורים שמח!", השיב רבי לוי יצחק לבעל הקול האלמוני, "הנה, השם יתברך שלח לכם משלוח מנות! אכלו ושתו בשמחה".

לאחר שהוציא הכל מהמפה וסידר על השולחן, חזר רבי לוי יצחק בצעדים מאושישים שמח וטוב לבב אל בית הכנסת לקריאת המגילה, אל הקהל הרב שציפה לו בקוצר רוח ובדאגה. ואכן, הוא הגיע בזמן. הציבור בבית הכנסת חיכה בחוסר סבלנות ולא ידע לאן נעלם פתאום רבי לוי יצחק. הם רצו לסיים את הצום, ללכת הביתה ולאכול משהו, הרי אין זו מצווה להאריך את הצום לפני פורים...

כשנכנס רבי לוי יצחק, התחילו מיד להתפלל ערבית. וכמנהגו מידי שנה בשנה, קרא רבי לוי יצחק בעצמו את המגילה. שנים רבות לאחר מכן סיפרו האנשים כי באותה שנה הייתה קריאת המגילה מיוחדת במינה. תואר פני קדשו של רבי לוי יצחק האיר באור מיוחד, אור פנימי שנבע מפנימיות הלב האיר והשפיע גם על פני הסובבים כולם.

***

לאחר קריאת המגילה חזרו כולם לבתיהם. כאשר הגיעה הרבנית אל ביתה מבית הכנסת, חיכתה לה הפתעה גדולה. היא ניגשה אל המטבח כדי להכין את הסעודה, ומה גדולה הייתה השתוממותה כאשר שום דבר לא נמצא במקום. לא תבשיל העוף, ולא קציצות הדגים ולא החלות. כמעט כלום. אפילו אוזני המן נעלמו...

אובדת עצות נכנסה אל חדרו של הרבי, אולם ברגע שראתה את פניו הקורנות הבינה מיד מי גרם ל'העלמותם' של הדברים ויצאה בשקט מן החדר. היא כבר תשתדל לסדר ארוחה כלשהי ממה שבכל זאת נשאר בבית, שהרי סייעתא דשמיא מיוחדת ליוותה אותה ותוך זמן קצר הוכנה סעודה לתפארת.

ומן העבר השני, בביתה של היהודיה העניה שמחה וששון על הנס הפלאי שנעשה להם – 'נס משלוח מנות מן השמים'. היא סיפרה לחברותיה את דבר הפלא של משלוח המנות: 'בודאי היה זה אליהו הנביא זכור לטוב, שהביא לי מנות יפות כאלו', אמרה לכולן. אך יהודי ברדיטשוב הבינו כי רבם מילא הפעם את מקומו של אליהו הנביא, ושלחו משלוחי מנות לרבי לוי יצחק ביד רחבה. הם גם לא שכחו את העניה, ילדיה ובעלה החולה. פורים כזה שמח לא היה מזמן בעיירה ברדיטשוב.

שעת דמדומי חמה, שעת בין בין ערביים והערב ירד על העיירה ברדיטשוב. ליל תענית אסתר היה זה וכל תושביה היהודים, מגיל מצוות עד גיל שיבה כאחד, החלו נאספים בבית הכנסת לשמוע את קריאת המגילה מפיו של המרא דאתרא, הלוא הוא רבי לוי יצחק מברדיטשוב, המכונה "סנגורן של ישראל". בית הכנסת התמלא חיש מהר מפה לפה. גם בעזרת הנשים, התאספו הנשים והבנות כדי לשמוע את קריאת מגילת אסתר.

בעוד הקהל עומד להתחיל בתפילה, ניגש השמש אל הרבי, רבי לוי יצחק, ולחש משהו באוזניו. הרבי קם מכיסאו ויצא מבית הכנסת. הקהל כולו קם לכבודו וכולם הפנו מבטי השתוממות על דמותו האצילה של הרבי שנעלמה אט אט מהאופק.

***

רבי לוי יצחק נכנס ללשכתו שהייתה סמוכה אל בית הכנסת, שם חיכתה לו אישה ובידה תרנגול. היא לא הייתה בטוחה בכשרותו של העוף, ורעדה מעצם המחשבה שהרב עלול להטריף את התרנגול שהשיגה לחג בעמל רב. "רבי", אמרה האישה בקול בוכים, "רבי אוי ואבוי לי! שאלה יש בתרנגול... רבי".

רבי לוי יצחק הסתכל על התרנגול, חשב כמה רגעים ואמר: "התרנגול אינו כשר ואסור לאכול אותו".

האישה הביטה על רבי לוי יצחק אובדת עצות. "רבי!", יבבה האישה, "רבי, בפרוטותיי האחרונות קניתי את התרנגול הזה. בעלי חלש וחולה מאוד וחשבתי שקצת מרק עוף ישיב את נפשו. גם הילדים רצו כבר לאכול מרק חם טעים ומזין. והנה, אוי ואבוי, שוד ושבר, נטרף התרנגול שלי. מה אעשה עכשיו?"

כך בכתה האישה ויללה ופכרה את אצבעות ידה, והמחזה היה מעורר רחמים. "אל דאגה, בית", ניסה הרבי להרגיע את האישה מרת הנפש, "השם יתברך עוזר תמיד לכולם, הוא יעזור גם לך". רבי לוי יצחק שאל לשמה וביקש לדעת את כתובתה, חיזק אותה בדברי אמורנה ושלח אותה לשמוע את קריאת המגילה.

***

לעומתה, הוא הרבי לא חזר אל בית הכנסת, אלא לבש את מעילו ויצא לרחוב בצעדים מהירים. פניו היו מועדות אל עבר ביתו בבואו הביתה, הוציא רבי לוי יצחק מפה לבנה ובה הניח חלות, אוזני המן ופירות שונים. איש מלבדו לא היה בבית ורבי לוי יצחק חיפש וחיפש, עד שמצא סיר ובו תבשיל וצלחת עם דגי געפילטע פיש – דג ממולא. הוא לקח מכל הבא ליד ומילא את המפה הלבנה.

כשסיים הרבי את מלאכתו והמפה הייתה מלאה בכל טוב ובדברים טובים למכביר, קשר אותה היטב, לקח אותה ויצא לדרך.

הפעם פנה רבי לוי יצחק לעבר ביתה של האישה העניה. משמצא את בית האישה ונכנס פנימה, הגיע לאוזניו קול חלוש שבקע מחדרון קטן: "זו את ביילה? מה היה עם השאלה'?"... נשמעה קריאה מחלל הבית. היה זה בעלה החולה.

לקהילת פינסק

דרושה בדחיפות תרומת חומשים

אפשרות להנצחה

+375-29-996-0761

Rozeli22@gmail.com